

Előszó

Az utóbbi években gyakran álltam az előtt a feladat előtt, hogy szemináriumokban vagy papi öszszejeveteleken a szentmisében a papságról kellett beszélnem. Úgy éreztem, hogy az ilyenkor kötelezően elővett újszövetségi alapszövegek helyett termékenyebb, ha az éppen adott nap olvasmányai indítják el gondolataimat. Amikor nemrég egy bizonyos időbeli távolságból újra átfutottam ezeket a prédikációkat, úgy éreztem, helyes volt hajdani döntésem. Mert új megközelítésekre nyílt lehetőség, különböző szempontok tárultak fel, és a különböző alkalmak szülte gondolatokat egyfajta belső rend tartja össze. Ez adta a bátorságot ahhoz, hogy e prédikációk közül kiválogassak néhányat, és változatlan formában, úgy ahogy hajdanában elmondtam őket, nyomtatásban is közzé tegyem. Azt remélem, hogy nem pusztán a papi szolgálat új, belső elfogadását szolgálják e szövegek, hanem a szentírási szövegek meditatív megközelítéséhez is segítséget nyújtanak, és ezáltal mind a papoknak, mind a világi hívőknek a bibliaolvasás újfajta örömét közvetítik.

Talán segíthet az olvasónak, ha mondok egy-két szót az egyes prédikációk keletkezési helyéről és idejéről. E kötet első szövege messzire nyúlik vissza: 1962-ben mondtam el, az ún. Sexagesima vasárnapon, a nagyböjt előkészületi idejében egy Rajna-vidéki primícián. A rég elfelejtett szöveg véletlenül került a kezembe, épp akkor, amikor

eme gyűjteményes kötet gondolata foglalkoztatni kezdett. Meglepve láttam, hogy e régi prédikáció mily simán beleillik a többi szöveg közé, hogy mennyire hasonló volt a gondolkodásom azokban a mozgalmas időkben is. Ezért gondoltam arra, hogy ez legyen e kötet nyitó szövege. A második prédikációt a „C” év évközi 13. vasárnapján mondtam 1986-ban, a bambergi szeminárium fennállásának négyszáz éves évfordulóján, a harmadikat másnap, Keresztelő Szent János ünnepének előestéjén a regensburgi egyházmegye papi összejövetelén. A negyedik és ötödik prédikáció szintén 1986-ban született, a húsvéti időszak harmadik vasárnapján Torontóban: az első helyszíne a St. Michaels-College, a másodiké a St. Augustins-Seminary. A hatodikat 1984-ban írtam, a dallasi és St. Paul-minnesotai szemináriumok meglátogatásakor az Egyesült Államokban.

Mivel elmélkedésekről van szó, vagyis nem tudós tanulmányokról, lapalji jegyzeteket egyáltalán nem használok. Az olvasó egyébként könnyen észreveheti, hogy exegetikai, történeti információkért a bevett kommentárokhoz nyúltam, elsősorban a Neues Testament Deutschhoz és a nagy Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testamenthez.

A kötetben utolsóként olvasható szöveg kissé más jellegű: Höffner bíboros úr aranymiséjére írtam, és a meditáció 1983-ban a Kölner Beiträge új sorozatának kilencedik füzeteként meg is jelent önállóan. E kötetbe azért vettem fel, mert világosan láttatja e kis könyv egészét meghatározó teológiai alapgondolataimat.

Minden itt olvasható elmélkedés vezérmotívuma az evangéliumból fakadó öröm. Ezért azt remélem, hogy e kis kötet „örömötök szolgája” lehet, a papi hivatás legmélyebb lényegéhez közelítve.

Rómában,
1988 nagyböjtjének első vasárnapján.

Joseph Ratzinger